

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre . . . 1 „ 50 „
Egyes szám ára . . . 6 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelyt:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Csik-Szeredában:

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Székely-Udvarhelyt:

Dr. Káldé Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetések, nyíltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadhatók.

A gazdák is tegyenek már valamit.

(—sz.) Hát nem visszas és szomorú dolog az, hogy a magyar gazdaközönség a kereskedelmi téren alig, vagy éppen sehogy sincs tájékozva? Csak a lapokat kell olvasni, hát azokban is annyi a vad kombináció, hogy a ki beveszi, a bizony nem lesz tőle okosabb. De hát hogy is lenne? Hiszen a szerkesztőségekben minden szokott lenni, csak gazda nem és kereskedő nem. A budapesti szerkesztőségek is telve vannak jogászokkal, technikusokkal, orvosokkal, művészekkel és mindenekkel; annyi ott a diploma, mint a rög, csak diplomátikus gazdát és kereskedőt nem találisz, talán még a „Lloyd“-nál sem.

Hát még a vidéki lapoknál? Azért lehet aztán össze-vissza olvasni mindent, és csakis az a ritka, a mely fejé lágára talál a szegnek. Magamról sem mondom, hogy valami lumen volnék a kereskedelmi téren, de konyitok legalább hozzá; hanem diplomatikus gazda, az igenis vagyok, és a mennyiben a gazdasági kereskedelem is tantárgy, hát mondom, legalább konyitok hozzá valamit.

Pár héttel ezelőtt volt is szerencsém megírni, hogy a mai fejlett európai kereskedelem és közlekedési eszközeink mellett, a mennyiben az európai kereskedelembe már mi is be vagyunk vonva,

nem lehet attól tartani, hogy termé-nyeink ára aránytalanul lennebb álljon, mint a külföldön, ha csak, a mint jellem, valami rendkívüli nagy torlódás nem következik be, hogy t. i. a levezető zsilipek nem lesznek képesek a torlódásnak megfelelni. Éppen azért a közgazdasági és kereskedelmi miniszteriumot is intézkedésre hívtam fel, miszerint igyekezzék a gazdaközönséget tájékoztatni és óvni, hogy legalább azok, kiknek nem muszáj, ne járuljanak a torlódás előidézéséhez.

Segélyére is jött a gazdaközönségnek nem ugyan a gazdasági miniszterium, hanem a jó Isten, az ég és az idő. Egy pár hétre beborult, cséplés, nyomtatás meg lett akadályozva és a megindult torlódás megszűnt. Ezalatt a külföld is aratott, tudomására jött a pótolandó szükségletnek s így az is mozogni kezd. Az össztorlódott mennyiséget a zsilipek levezették és e körülmény a malmokat is kimozdította a várakozó állásból; szóval normális állapotba kezdünk jutni.

De hogy a torlódásnak se más volt az oka, mint a gazdaközönség tájékoztatatlansága, elvitatni nem lehet. Szűkebb természetű években ugyanis a malmok és maga a belföldi kereslet idézte elő mindjárt aratáskor a magasabb árakat, hát most is, bő termés idejében, mi-

kor a viszonyok egészen mások, ugyan-csak oda törekedett mindenki, hogy terményét minél előbb piacra vigye. Ez egy ily nagy termés idejében torlódást, a torlódás áreszkkenést, az áreszkkenés talán még nagyobb torlódást idéz elő, mint mikor a színházban azt kiáltják: tűz van! Minden ember menekülni, minden ember eladni akar. De a zsilipek bedugulnak és kész a megfuladás. Pedig ha a közönség tájékozni tudná magát és el tudná gondolni, hogy a legnagyobb veszedelmet a megtorlódás idézheti elő leginkább, hát a mennyire tehetné, mindenki inkább tartózkodnék a tolokodástól.

És ez nem csak a kormánynak, de magának a gazdaközönségnek is nagy gyámoltalanságára mutat. A mi egyébiránt magát a kormányt illeti, remélem, hogy a gazdasági előadó hivatalok életbe léptetésével a hivatalos tudósításokban nem lesz hiány; csak hogy az még nem elég az üdvösségre. Ha maga a gazdaközönség nem mozog, hát kárát fogja vallani mindig.

Mert ugyan nem hanyagság-e az az illető vidékek gazdaközönségétől, hogy úgy szólván vakon vezettetik magukat a kereskedők által? Hogy nem tudnak egymás közt egy érintkezési pontot teremteni, mint például a kereskedők? Van-e oly kisváros bármelyik vidéken

is, hol a kereskedőknek összejövetele helyük ne volna, a hol a dolgokat megbeszéljük, a hallottakat és történeteket egymás tudomására hozzák s bizonyos megállapodások jönnek létre köztük. Ámde hol van ily gyűlhelye a gazdaközönségnek? Itt-ott egyes gazdasági körökben talán, melyek e célra máskülönbben sem érnek semmit. A kereskedelmi kör Budapesten sem arra való, hogy ott valami üzleti viszony fejlődjék. Az efféle körök hivatalosok, pedánsok, nehézkesek, hanem a Lloyd-kávéház, a Szegedi-kávéház sat., ezek a kávéházak a kereskedelem központjai Budapesten.

Ámde hol vannak ily nyilvános gazdasági gyűlhelyek, nem Budapesten, hanem bárhol? Hol találkozhatnak, hol érintkezhetnek a gazdák egymással? Hogyan tudhatja meg egyik gazda a másiktól ezt vagy azt, a mint a kereskedő megtudja? Hogy mikor egy gazda egy kereskedővel áll szemben, hát az egyik mindent tud, a másik meg semmit. Hogyne aknázhathat ki a jólérsültség a tudatlanságot?

És vajjon ki annak oka? A zsidó? A zsidót érdemes azért szidni? Hát csak szidja a magyar ember saját magát. Avagy oly ördögi mesterség az a kereskedelem, hogy azt nem sajátíthatja el senki, csak a zsidó? Mert ugyan mi-ben áll annak a kereskedelemnek az ő

A „Székelyföld“ tárczája.

A zöld boríték.

(Humoreszk.)

Irtó Dobay János.

Alfonz ur egy 22 éves fiatal ember, nagyra törő reményekkel, csinos barna bajusszal, vállalkozó szellemmel s divatosan a homlokára fésült hajjal, melynek árnyában két ábrándos szem pislogott vagy lán-golt, már a szerint, a mint érzelmei hozták magukkal.

Mióta Alfonz urnak az első szál bajusszal az első okos gondolata megjött, életnek minden cselekedete arra lett irányozva, hogy uraságra vergődjék s hogy minden körülménytől függetlenül, szabadon cselekedhessen, s hogy mindent saját magának köszönhessen, családi örökségének gyorsan nyakára hágott s ezáltal úgy tett, mint a jó hadvezér, ki háta megett leégeti a hidat, hogy katonái annál bátrabban harcoljanak.

Ezzel elkészülvén, Alfonz ur egy magasztos pillanatban elhatározá, hogy az írói pályára lép. Rajzon kezdte s hősköteményen végezte, de a szerkesztők irigysége és szűkkeblősége miatt egyik sem látott napvilágot. Alfonz ur arra a meggyőződésre jutott, hogy kora még nem érett meg az ő nagy gondolatainak felfogására s így tehát vagy azt a kort kell megvárnia, mely őt megértse, vagy szakítania a költészettel. Az

utóbbit választá; letette az írói tollat s felvette az írni tollat, azaz: beállt ügyvéd-bojtárnak.

Alfonz ur úgy okoskodott, hogy szép és elegáns megjelenéssel igen sokat lehet elérni a mai világban s egy jó házassággal mindent helyre lehet hozni; ettől fogva tehát kétszeres gondot fordított külsejére. Csakhogy a kevés fizetésből nem igen lehetett ékeskedni.

Némelykor volt frakk, de nem volt klakk; ha pedig mindakettő megvolt, az óra került létfenntartási célból a zalogházba; pedig az aranyláncz, ha mindjárt talmi is, igen kedvesen satiroz a fekete kabáttal. Ha az óra kikerült nagy fáradtsággal a szolgálatnak házából, nemsokára az nem volt, a mivel satirozozon. Szóval Alfonz ur a legnagyobb igyekezettel sem volt képes az uraság minden feltételeit magában egy-szerre és együtt egyesíteni.

Alfonz ur életében nemsokára nagy fordulat állt be. Végre föltalálta ama hölgyet, ki őt megértse. A megismerkedés egyik hölgylap zöld borítékán történt és pedig a következő módon. „A kis borzos“ egyik számban egy naiv kérdést intézett előfizető társai- és társnőihöz, hogy miképen lehessen a kedélybetegséget gyógyítani, mert ő abban szenved. A szerencsés véletlen Alfonz ur kezeibe hozza a lapot, Alfonz ur felel, levelezést kezd a bájos kérdezővel s alig két-három levél után a titokteljes

homály szétfoszlik és „A kis borzos“ álnév alól a bájos Szegfű Rozamunda neve tűnik elő.

Egy társaságban nem régiben a zöld boríték „Kérdések és feleletek“ rovata szöbe kerülvén, egy morosus öreg ur következőleg határozta meg: „Ugy képzelem, mint egy zöld rétet, a melyen ezernyi libácska próbálja szárnyait“. Alfonz urra nézve egy viruló kert volt, melyben számára a boldogság rózsája nyílt.

Denique az ismerkedés megtörtént és Alfonz ur a legnagyobb gyönyörrel rakta le leveleibe költői gondolatait, ábrándjait, érzelmeit; Rozamunda kisasszony hasonló lelkesültséggel felelt. Minden posta hozott egy piczi illatos levélkét s minden posta elvitt egy elegáns monogrammos levelet. Alfonz ur merész szelleme mind tovább, tovább haladt. Ragyogó színekkel vázoló ama mesés fényt, mely ősei kastélyátan honol, melyre most is évenként roppant összegeket fordít. Ő, mint az ősi vagyion egyedüli tulajdonosa, nem sajnál semmi költséget, mert ő nem olyan ember. De mit érnek dusan aranyozott ódon termek, a park árnyas fasorai, a szökőkutaknak a nap fényében játszó vizsugarai, a kastély körül elterülő roppant erdők, mezők és rétek méla csendje, ha nincs egy jótékony tündér, ki mindezekbe lelket, életet öntsön!? Alfonz ur egy merész lépéssel áttér érzelmeire, elérzékenyedik s gyöngéd szavakban sejtetni enged, hogy a

bájos tündér senki más nem lehet, mint Rozamunda, kinek ezennel kéri arcképét, hogy legalább hiteles másolatban meg legyen ama kedves lény képe, ki után az ódon termek, az árnyas fasorok, az erdők, rétek, mezők oly nagyon epednek mindezen földi dolgok boldogtalan tulajdonosával együtt.

Alfonz ur mindig irta leveleit és csak akkor nem irt, ha főnöke papírt vagy egy doboz réztollért a boltba küldötte.

Rozamunda kisasszony hasonló buzgalommal válaszolt minden levélre. E levelekben annyi kedély, annyi költőiség volt! Szellemesen leírja a balatonfüredi fürdői életet, hol papájával együtt a mult nyarat eltöltötte, s most mily kellemetlen e négyemeletes házban lakni, hol folytonosan pokoli zaj és lármá van, pedig a papa minden bérlőjének feltételül szabja a csendes-séget. A másik házából is, hol eddig lakott, azért költözött ide, mert ott nem lehetett birni a lakosokkal, mindig zajongtak s ime, itt sem jobb. Ő vágyik a csendes falusi élet után . . . Végül küldi arcképét; nincs jól eltalálva, de hasonlít némileg; kéri ő is Alfonz ur képét.

Alfonz ur földhöz vágja tollát, mely-lyel éppen egy végrehajtási kérvényt kezdett megírni és megy, rohan a fényképészhez. Egy négyemeletes ház! — kiált fel utközben lelkesülten. S még egy másik! Nem irta meg, de ennek is lesz bizonyára leg-

rettenetes nagy titka? Abban, miszerint tudom, hogy a mit veszek, hogyan és kinek tudom eladni. A nagyobb fogyasztó veszi a nagykereskedőtől, az veszi a kisebb kereskedőtől, ezeknek ügynökeik vannak, valamennyi keres, és valamennyinek keresetét a gazdának kell megfizetni.

És vajjon meg van az írva, hogy ennek így kell lenni?

Nem jöhetnek össze a gazdák is valami nyilvános helyen? Nem puhatolhatják ki a legjobb vevőket nem csak Magyarországon, hanem idő és körülmény szerint bármely világpiacszán Európán? Nem teremthetnek külföldi összeköttetéseket? Szóval, nem vihetik ki, hogy mint a kereskedők, épen úgy legyenek tájékozva?

Csak akarniok kell. És nem kell ahhoz kezdeményezőnek semmimás, csak egy meghatározott közös kávéház minden városban, a hol a gazdák összejönnek, és nem mennek addig kereskedőhöz, míg az ily helyeken tájékozást nem szereznek maguknak. A többi aztán magától jön. Az érintkezés eszmét, az eszme kivített szül s egyszer csak azt vennők észre, hogy a magyar kereskedelem megalakult, a mi bizony máskülönben, a zsidószidásból nem fog megalakulni soha.

Felhívás

Csikmegye gazdasági közönségéhez.

A csikmegyei „Gazdasági egyesület”, mely ezen megye közgazdasági viszonyainak javítását tűzte feladatául, czélja elérésének leghathatósabb eszközül a versenyt tekinti.

Ez ad ösztönt gazda-társainknak csendes, de öntudatos munkára, szántóföldjeinek gondos megmivelésére, a vetésnek jó magból, kellő szakértelemmel való teljesítésére.

Ez ösztönzi a gazdát tenyész-állatainak gondos megválasztására, ápolása és jól táplálására.

Ez buzditja iparos polgártársainkat a hazai iparnak szorgalmas és kitartó fejlesztésére.

Alkalmat akar tehát a csikmegyei „Gazdasági egyesület” gazda-közönségünknek a nemes versenyzésre nyújtani, s e czélból Csik-Szeredában folyó évi október hó 8-ától 15-éig bezárólag díjazással egybekötött gazdasági-állat-, termény- és háziipar-kiállítást rendez.

alább két emelete. Oh, Rozamunda! Oh, angyal! Oh, hatemeletes boldogság!

Három nap mulva az arckép már utban volt egy fényes levél kíséretében. Alfonsz ur röviden felel, hogy a jövő hét folyamában nagyszerű hajtóvadászatot fog rendezni gróf X. és báró Y. vendégei kedvéért, kikkel anyai ágon rokonságban van. Köszöni az arcképet s le nem tudja írni, hogy mennyire megigézte e nemes, kifejezésteljes arcz. Egy pillantás elég volt, hogy szíve a legrághatóbb szerelemre gyuladjon. Ő tovább nem titkolhatja érzelmeit s nem is cselekszi, hanem kimondja, hogy szereti forrón, igazán, a szív első lángoló érzelmével s kéri, hogy nevezzen meg egy helyet, hol személyesen is elmondhassa mindezeket. Kelljen bár a világ végéig elmenni, ő oda is elmegy.

A válasz pár nap mulva megérkezett. Rozamunda szemérmes tartózkodással, de látható örömmel veszi tudomásul Alfonsz ur érzelmeit; a találkozás nincs ellenére, sőt ohajtja is. A jövő hó 5-én ő papájával X. városa megy s ha Alfonsz ur szíves lesz ott megkeresni, szívesen látandja; ötödikén este 8 órakor a „Lángoló szív” vendéglőben várni fogja, mert nem akarja egyelőre, hogy papája tudomást vegyen a dologról.

Egyesítsük tehát minden erőnket, hogy legszebb gazdasági állataink, legjobb terményeink és legegészszerűbb háziipar-készítményeink kiállításával gazdasági viszonyaink és állapotaink megismerését lehetővé tegyük, s a hiányok feltárása folytán, azok megszüntetési módjai iránt tanácskozhassunk és egymást kölcsönösen oktathassunk.

Csik-Szereda, 1882. évi aug. 13-án.
Becze Antal s. k. Deák Ignác s. k.
kiáll. elnök. kiáll. titkár.

T a n ü g y .

A felső népiskolák reformjáról.

(Válasz Erdélyi Károly barátomnak.)

Üdülést kereső négyheti távollétem alatt Gyöngyösi István és Erdélyi Károly üggyártás, mindketten a kézdivásárhelyi felső népiskola jónévű tanerői, e lapok hasábjain a tunsági határozatok némely pontjai ellen sikra szállottak. Az ügy érdekén kívül közvetlen felelősségem is unszol, hogy felszólalásait némi észrevétellel kísérem.

Igaza van Erdélyi Károly t. barátomnak, hogy ők a tervezett gyűlésre az első és érdemleges meghívást kézhez nem kapták; de sajnosan téved, ha azt hiszi, hogy ez az indítványozó mellőzési szándékából eredt volna. Iktatóm és postakönyvem tanúsága szerint f. évi június 6-án 119. sz. alatt adtam postára a kézdivásárhelyi felső népiskola igazgatóságához címzett meghívást, s valamint öt bántani látszik a „mellőzés”, aképen bántott engem az ő úgy vélt „agyonhallgatása”, vagy — ha úgy tetszik — „kicsinykedése”. Mindkét oldalú bántódás jogosult is volt — egyelőre. A hiba a gyergyósztriklósi postakezében követtetett el, mert a Kézdi-Vásárhelyre címzett levél a szeredai csomagba „került”. Midőn aztán a tunsági gyűlésről visszatértem, Csik-Szeredában véletlenül ráakadtam a levélre, melyet Erdélyi t. barátom teljes meggyőzése és lehető kienkesztelése végett ma fogok borítékostul postára adni. A kérdés ezen ágával tehát, úgy vélem, egyszer mindenkorra tisztába jöttünk.

Abban is igaza van Erdélyi t. barátomnak, hogy máskor is gyűléseztünk s hoztunk üdvös határozatokat, de azok fogadtatása nem voltak. Éles tollal, tüzes nyelvvvel kell ostorozni az ilyen bűnös hanyagságot; azonban másnak fásult közönye, a testületi bizalom rut kijátszása ürügyül ha igen is, de felmentő okul nem szolgálhat; ellenkezőleg fokozott tevékenységre, éberebbi örködésre kell, hogy ösztönözzön. Ki bizalmunkkal visszaél, azt ellökjük magunktól és megvetjük; de az előretörésvés vitorláit ezért csak nem vonjuk be.

A levél végén egy darabka kerek pont volt látható, mely sötétebb volt, mint a papír többi része. A folton apró betűkkel a következő szavak voltak felírva: „Első örömkönyvem.”

Alfonsz ur nagyot ugrott örömeiben. Ennél gyöngédebb vallomást még regényekben sem lehet olvasni. Könnyet hullatott s felírta rá, hogy örömeiben, boldogságában cselekedte. Oh, Rozamunda! egyik házadat elengedem e könnyecseppért!

Nem lehet leírni azt a nagy fáradtságot, melylyel Alfonsz ur az elutazáshoz szükséges pénzt összeszerezte. A „hatemeletes leány” felmutatott levelei végre megnyiták egy merész vállalkozó tárcáját s Alfonsz ur boldog szívvel készült az utazásra.

November 5-én dobogó szívvel haladt fel Alfonsz ur a „Lángoló szív” vendéglő lépcsőjén. „Kip, kop.” „Szabad!” „Ah, ön az?” Rozamunda, életem boldogsága! Alfonsz kitarja karjait s egy kedves arczú leányka borult keblére. Sokáig tarták ölelve egymást, míg végre Alfonsz ur megszólalt:

— Mily boldogok leszünk, kedves Rozamunda! A fővárosban fogunk lakni, a te másik házadban, a kétemeletesben. Nemde kétemeletes?

Hasonló érvelés mellett minden kötelesség teljesítés alól kényelmesen kibuvhatnánk.

A hozott határozatokat illetőleg kijelentem, hogy nem egyre nézve a többségtől eltérő véleményem volt és van, nem is mulasztottam el indokaimat tüzetesen kifejteni; de a többséget más véleményre terelnem nem sikerült, a mint valószínűleg Erdélyi t. barátom „igénytelen” szavainak sem sikerült volna, hanem igenis sikerült volna győznünk, ha Erdélyi barátom harmadmagával az urna mellé áll.

Egyébiránt sem a discretio, sem a testületi solidaritás követelményeivel nem tudom összeegyeztetni, hogy a történt megállapodásokat post festa nyilvános vitatás tárgyává tegyük, még kevésbé azt, ha némely emberek önkényes ürügyök alatt a gyűléstől távol maradnak s aztán a hozott határozatokat a privilegizált bölcsesség negyével támadják meg, mintha az ő egész okoskodásuk a gyűlés folyamán többször és körvonalozottabb alakban elő nem fordult volna. Ilyesmit föltenni, szálnalmas önhittségre vall; pedig a támadás kiindulási pontja józanul csak e föltevés lehetett. Ily uton-módon minden gyűlést méteres discussióknak kellene követniök; de erre példa nincs. Az elsőnek diésősége kézdivásárhelyi üggyártásainknak tartatott fenn!

Boga Bálint,
a szóban forgó gyűlés elnöke.

Csikmegye szabályrendelete a tűzrendéségről.

1. §.

A rendőri kihágásokról alkotott törvények általános határozatainak alkalmazása mellett tűzrendőri kihágást képeznek a következők §-okban részletezett esetek:

2. §.

Minden községben az albiró, esetleg pedig azon községelöljárósági tag, kit, mint ilyent, a képviselőtestület a tűzrendőri felügyelettel bízott meg, köteles havonként legalább egyszer az illető tízes kisbiróval minden lak-épületnek tüzelőit megvizsgáltatni, s ezáltal a tisztán tartásról és gyűlékony anyagok eltávolításáról gondoskodni. Ha ezek jelentéséből az albiró, illetőleg tűzrendőri esküdt, a tisztátlanság, avagy engedetlenségről győződik meg: az illető család fő tüzrendőrség elleni kihágást követ el.

3. §.

Azok, kik gazdasági épületek, vagy gyűlékony anyagok közelében szabad gyertyával, tüzzel járnak, és azok is, kik ezen helyeken bármilyen czélra gyufát gyújtogatnak, tüzet esíholnak, dohányoznak, szivaroznak vagy szivarvegeket eloltatlanul eldobnak: szintén tűzrendőrség elleni kihágást követnek el.

— Oh nem, édes Alfonsz, én már meguntam a fővárosi zajos életet, lelkem a falusi nyugalmas élet után eped. A te kastélyod árnyas fasorai legyenek tanui boldogságunknak.

— Oh, Rozamunda, a fővárosi élet az, mi boldogit!

— Csalatkozol, édesem, a falusi élet utólréhetetlen.

— Rozamunda, én meghalok falun!

— Alfonsz, én áldozata leszek a fővárosi zajnak!

— Ne vitatkozzunk most e felett, édes angyalom! — szolt lágy, ömlengő hangon Alfonsz ur. — Első dolog, hogy egymáséi legyünk elválhatatlanul.

— Oh, de a papám tudta nélkül...

— Mit papa, hol boldogságunkról van szó? Regényekből olvashattad, édesem, hogy a legkegyetlenebb szívű apák is végre kibékültek.

Alfonsz ur ékes-szólásának sikerült a hölgyet rávenni s négy nap mulva titkon összekeltek.

— Nos édes férjem, — szolt a hölgy gyöngéden Alfonsz urhoz simulva — remélem, teljesíteni fogod nő első kívánságát. Nemde először a te kastélyodban fogunk lakni!? Ugy-e, édes?!

4. §.

Ha valamely községben gyűlés támad, annak minden férfi lakosa köteles a vész helyén megjelenni s a tüzet oltani, mennyiben akár az épületek elhelyezése, akár pedig a légáramlat folyása szerint saját javai biztosításával foglalkoznia nem szükséges.

5. §.

Ott, hol a tűzoltói intézmény behozott, a községi lakosok oltásbani segédkezése csak a tűzoltók utasítása szerint engedhető meg.

Ennélfogva mindazok, kik a tűzoltók intézkedéseinek nem engedelmeskednek, s ezáltal azokat munkálataiban akadályozzák, tűzrendőrség elleni kihágást követnek el s szükség esetén a vész színhelyéről karhatalommal is eltávolítandók.

Tűzoltók nem léteben az oltási munkálatokat a községi elöljáróság vezeti, s kik intézkedéseinek nem engedelmeskednek, a fennebbi minősítés és eljárás alá esnek.

6. §.

Minden község köteles, vagyoni állapotához mérten, egy vagy két szivattyút s a szükséghez képest többet is, legalább 50 méter hosszúságú csövekkel, 6 hó alatt beszerezni, s ott, hol tűzoltók vannak, azok kezelése alá bocsátani, — s a község oly részeiben elhelyezni, hol gyűlés esetén rögtön odaszállíthatók legyenek.

Hol a tűzoltói intézmény behozva nincs, a szivattyúk elhelyezése és jó karban tartása a községi elöljáróság kötelessége.

7. §.

Ezen szabályrendelet határozmányai ellen vétők az 1879. évi XL. trvezik 141. s 142. §-ai alapján büntetendők.

8. §.

Az ezen szabályrendelet szerint behajtandó pénzbüntetési összegek az illető község szegénysorsu tűzkárosultjai segélyezésére fordítandók. Mennyiben pedig nem vétetnének igénybe, majorságilag e czélra jövedelmeztetendők.

9. §.

A tűzrendőrség elleni kihágás miatt bevezetendő büntető eljárás m. kir. belügyminiszter ur ő Nagyméltóságának 1880. augusztus 17-én 38,547. sz. a kibocsátott körrendelete mellett között bel- és igazságügyminiszteri utasítás 8-ik pontja alapján fogantositandó.

Kelt Csikmegye törvényhatósági bizottságának Csik-Szeredában, az 1881. évi december hó 22-én tartott évi zárüléséből.

Szent István napján

Buda pesten b. Aczél Béla indítványára és elnöksége alatt nagy népiünnepélyt rendeztek a „Szeretetház” javára, mely mint-

— Hm, hm, kedvesem, én nem bánom... de hát voltaképpen... nekem csak volt... és arra esküszöm, hogy volt... de most — fájdalom — nincs kastélyom.

— Mit, neked nincs kastélyod? Te tehát engem megcsaltál. Mi vagy tehát, ha földesur nem vagy?

— Én ügyvéd-bojtár vagyok — szolt megsemmisülten Alfonsz ur.

— Jól van, — szolt haraggal a hölgy — ha te úgy, én is úgy. Tudd meg, ember, hogy én meg... varróleány vagyok.

— Mit, varróleány? — tört ki Alfonsz ur. Tehát nincsenek házaid?

— De vannak a te kastélyod szomszédságában, a — holdban.

Az új házások bösz dühvel estek egymásnak és szidták egymást, míg kifáradtak. Végre a vihar lassanként lecsendesült s a hölgy csendesebb hangon így szolt:

— Tehát vége szép reményeimnek!

— Az enyémeknek is! — sohajtott Alfonsz ur.

— Ha minden elveszett, de megmaradt — szerelmünk.

— Igazad van, Rozamunda, én így is szeretlek téged.

— Imádlak, Alfonsz!

— Az új házások boldogan borultak egymás keblére.

egy 30 ezer forintot jövedelmezett. Az ünnepély lefolyásáról adjuk a következőket.

A legragyogóbb nap virradt szent István reggelére, s már hajnalban megkezdődött a népvándorlás ki a városliget felé. 5 órakor reggel vonult ki a katonaság hangos zeneszóval, utánok közvetlenül a közönség, a kik nagybárára vidékiek voltak, s a kik bőven ellátták magukat elemózsiával és a liget gyepén elhelyezkedve, megkezdődött a vig, mozgalmas élet, a milyennek a városliget tán még soha sem volt tanúja.

Dél felé megkezdődtek a látványosságok, sor szerint mindjárt először az ökörsütés. Gyönyörű hófehér állat volt az ökör, melyet felpántlikázva csak bajjal tudott vig zeneszó mellett kivonszolni 3 izmos mészároslegény. A szegény párát rögtön lefűllették, a mint kiért a vesztőhelyre, s megkezdődött a pörkölés.

Utána a peccenyekiosztás és az ingyen bor kóstogatás következett természetesen nagy tolongás közt.

A Náderszigeten tartott az ünnepélynek egyik legérdekesebb része: a szépségverseny. A sziget tömve volt zajló embertömeggel. 150 nő jelentkezett, azonban csak 50 vett részt a tulajdonképeni versenyben. Miután a szoruló helyen lehetetlen volt megejteni a versenyt, a bíráló bizottság felkérte a versenyzőket, hogy a fürdőház udvarába jöjjenek. A mint a közönség ezt megtudta, mindenki oda tödült. Személyes gorombáskodás, rendőri közbelépés stb. stb. után lehetett csak onnan a kíváncsi férfiakat kituszkolni. Megkezdődött a bírálat; kritikus helyzet, 50 gyönyörű nő közt a legszebbet kiválasztani. A 19 tagból álló bizottság kijelölte a tíz legszebbet. Szavazás után Székely Kornélia nyerte az első díjat. Sorban következnek utána: Toronyi Ida, Kalócsi Katica, Fadgyassi Ilona, Tarnai Mariska, Barcsai Lujza, Ornstill Franciska, Vilt Teréz, Feller Josefa és Feller Mariska. Székely Kornéliának barna szemei, gesztenyeszín haja, finom fehér bőre, gyönyörű arcvonásai vannak. És különösen a kiemelendő, szabályos alaku orrának balfelén egy kis lenyese.

A legkövérebb nők és férfiak versenye mulatságos és érdekes volt. Az első díjat Schill András nyerte, súlya 141½ kiló. Zorn Lujza, a nők közül, súlya 142 kiló. Ezek tehát a legkövérebb emberek Budapesten.

Nem sok érdekes epizód tarkította a nagy kezek, fülek és fejek versenyét. Legnagyobb keze volt Tóth István rákospalotai bírónak, legnagyobb füle Kecse Kalmánnak és legnagyobb feje Juhász Lajosnak.

Érdekes volt a számárverseny. Képzeljünk egy sereg fűlest glédába állítva, lecsüggesztett fejjel, fülekkel, hogy neki iramodva legutolsónak érkeznek. A melyik csacsi az útlegek dacára utolsónak érkezik, annak jutott a győzelem dicsősége, azt megkoszorúzták.

A diadalmenet oly sok nézőt vonzott, hogy szerencse, hogy lovon ültek a szereplők, különben ki sem látszottak volna a nagy tömegből. Régi magyar ruhákban illő komolysággal vonultak el a blondintér felé a közönség harsány éljenzése közt.

Végül e népiünnepély legpompásabb mozzanata volt, a miről meg kell emlékeznünk, a kivilágítás. A tó körül óriási néptömeg tolongott és a mint mondják, egy gombostűt sem lehetett volna leszúrni az emberek között. A bengáli tüzek fellobogtak, rakéta rakéta után száll a légből, villamos fény mellett vonul el „Krisztus Pilátus előtt“, Munkácsy híres képe élőképekben feltüntetve. végig usznak a tavon a közönség riongása közt. Ezalatt a tűzijáték egyre tart. Foly a táncz kivilágos kirivadtig.

Másnap délelőtt 10 órakor gyűltek össze a városligeti koresolyázó csarnokban a női szépség versenyében győztes lett nők. A második helyre sorozott Toronyi Ida kivételével mind jelen voltak. A többi versenyekben győztesek nem jöttek el, s a

versenyek eredményéről a többi bizottságok még nem is adták be jelentéseiket.

Miután Aczél Béla báró megérkezett, s a versenybíróság elnöke Regle János átadta neki jelentését, a hölgyek körben helyet foglaltak, s Aczél báró sorban átadta nekik a díjakat; az első díj egy gyémántokkal kirakott masszív arany karperecz, második egy arany lánczos karperecz, harmadik remontoir arany óra, negyedik remontoir arany óra, ötödik gyémántos gyűrű, hatodik arany karperecz, hetedik arany medaillon, nyolczadik arany karperecz, kilencedik arany medaillon és a tizedik arany karperecz. A jelenvolt közönség, mely hirlapirókból és rendezőkből állott, zajosan megéljengette az egyes győzteseket és Aczél Béla bárót.

A szentistvánnapi ünnepekre összesen 39,000 vidéki érkezett a fővárosba csak a vasutakon, de ezenkívül sokan jöttek szekéren és gyalog, úgy hogy a felrándulók száma megközelíti a 70 ezeret.

Magát a népiünnepélyt vagy százezerezen látogatták és ez így fényesen sikerült.

Mindenféle.

— **Csik-szentkirályi plebánossá** Rancz János nevezetett ki.

— **Kézdi-Vásárhelyt** a napokban vakmerő házfelverés történt. Mult szerdán éjszaka tolvajok törtek G. B. ur lakására. Az ebédli ablakát betörték s azon nyomultak be a házba. Az ebédlióban semmit sem érintve, az irodába mentek, melyből két ajtó nyílt a konyhába és a háló-szobába. A konyhában a szakácsnő s a háló-szobában G. B. ur aludtak, kik semmit sem vettek észre, oly nesztelenül jártak el a tolvajok. Ezután a tettesek a konyha és háló-szoba ajtait kötözték be, hogy a bennlevők ki ne jöhessenek. A tolvajok nagyon jól ismerték a házi viszonyokat, mert minden butort érintetlenül hagyva, csak azon író-asztalt törték fel, melyben G. B. ur pénze rejtve volt. A pénz, mintegy 900 frt, több iromány közé volt berezve; a tolvajok ezeket felhánták, a pénzt magukhoz vették s minden egyebet érintetlenül hagyva, a kerten keresztül eltávoztak. A kerten egy pár finom uriczpönyomot találtak, mi azonban egyéb gyanuok hiányában aligha fog eredményre vezetni.

— **Csik-Szt.-Mártonon** folyó hó 27-én a tanuló ifjuság műkedvelő előadást rendez a lázárfaívi tűzkárosultak javára. Előadják „Liliomfi“-t Szigligetitől. Előadás végeztével az iskolához nagytermében zártkörű tánczestély is lesz. (Kár, hogy olyan sutytyomba tartják, hogy lapunkat bár egy szinlappal nem keresték meg. Szerk.)

— **Cs.-Szentkirályon** szent István első apostoli magyar királyunknak, mint e hitközség véd-szentjének és a magyar nemzet dicső emlékü királyának ünnepét kegyelettel ünnepelték meg. Ősi kegyeletes szép szokás szerint a vidékről is nagyon sok népgyűlt össze az ünnepre. A szent beszédet Csiszér A. hittanhallgató tartotta. A misét segédlettel Veres Sándor csikszentimrei plebános végezte. Rancz János cs.-sztkirályi új plebános állomására még nem érkezén meg, az istentisztelet után a megjelent papságot és több derék vendégeit, a mint a székely ember mondja, „megyébe“, vagyis vendégszerető asztalához Bors Benedek ur hívta meg; mely alkalomból, míg édesen emléksznünk vissza az e családnál töltött kedélyes perczekre, addig jól esik lelkünknek abból azon meggyőződést meríthetnünk, hogy ősi jó kath. családaink vallásos buzgó-sága nem halt ki még minden családi szentélyből, hanem sértetlenül él és élénken is nyilvánul. f.

— **A csik-sztamási tűzkárosultak javára** f. hó 20-án a Várad Ferencz szintársulata — műkedvelők közreműködésével — a „F a l u r o s s z á t“ adta Csik-Szépvezén. Zakariás Vilma, Ferenczy Albert, Dániel József és Fejér Sándor léptek föl, mint műkedvelők, kik mindnyájan sikerrel működtek közre. A műkedvelők összehozása és a fellépés sikere a Ferenczy Albert érdeme. Az előadáson sokan jelentek meg a vidékről is, úgy hogy a színház zsufolásig megtelt.

— **Köztudomásu** dolog, hogy a hektógráfnál használt anilintinta, világosságnak kitéve, gyorsan átváltozik, a betűk elenyésznek és nem sokára csak a fehér papír ma-

rad. Közlebről egy érdekes eset történt egy hektógráfirozott hirdetésménnyel. Ott pompázott egyik hivatal falán egy pár napig, ékes kék betűivel figyelmeztetvén a járó-kelőket a hatóság legújabb intézkedésére. Három nap múlva aztán elrepült az egész rendelet és csak az maradt meg, a mi fekete tintával volt beleírva. A hirdetésménnyen a következő szavak maradtak meg: „Hirdetmény ... miszerint ... október 14. ... A rendőrség.“

— **Értesítés.** A kézdivásárhelyi községi elemi (fiú és leány) iskolában az 1882.—83. iskolai év folyó évi szeptember 1-én kezdődik. A beiratások szept. 1., 2. és 4-én, a javító vizsgálatok 3-án fognak lenni. A rendes tanítás 5-én kezdődik. Felvételi díj: 25, havi és évi értesítői díj is 25 kr. A szegénységi bizonyítványt előmutatóknak illető díjak elengedtetnek. A vidéki szülőket tisztelettel kérem, hogy iskolába hozandó gyermekeiknek szállást és ellátást alulírt megkérdezése nélkül ne fogadjanak. Kézdi-Vásárhelyt, 1882. augusztus 25-én. M. Székely János, igazgató.

— **Ágoston József** körjegyző ur a csik-tamási tűzkárosultak nevében lapunk útján köszönetet mond Várad Ferencz színigazgató urnak, valamint a csikszépízi műkedvelőknek, név szerint: Zakariás Vilma kisasszonynak, Fejér Sándor joghallgató urnak, Ferenczy Albert szolgabírósegéd urnak és Dániel József urnak, továbbá a nagy számmal megjelent közönségnek a folyó hó 20-án a szent-tamási tűzkárosultak javára Csik-Szépvezén rendezett színelőadás sikeréért.

— **Figyelmeztetés.** A sz.-udvarhelyi ev. reform. főtanodában az 1882—3-ik isk. év ünnepélyes megnyitása szeptember 1-én lesz. — A beiratások augusztus két utolsó napján tartatnak. A benn lakó tanulók a a belső rend és tisztaság érdekében tisztes-séges ágyfán és ládán kívül kivétel nélkül gondoskodjanak legalább két rendbeli ág- és fehérneműről s törölköző kendőről. Ezen felszerelés nélkül a bennlakás nem engedhető meg. Testvéreknek sem szabad egy ágyban aludni. Az unjon belépőknek himlőoltási bizonyítványt kell fölmutatni s orvosi bizonyítvánnyal igazolni, hogy lappangó vagy ragályos betegségben nem szenvednek, különben előzetes vizsgálat alá fognak vétetni. Sz.-Udvarhely, 1882. augusztus 20. Az igazgatóság.

— **Marosvásárhelyi hírek.** A „Maros Vidék“ a héten nem jelenik meg, mert a szerkesztő, helyettes szerkesztő, nyomdavezető és főszerző — a debreczeni orsz. dalárünnepélyre utaztak a dalkörrel. (Boldog patriarkalizmus! Szerk.) — Maros-Vásárhelyi szab. kir. városnak nem sokára magas vendégei lehetnek. A honvédség őszi gyakorlatára József cs. k. főherczeg ő fensége, a görögnyi vadászatokra Rezső cs. k. főherczeg trónörökös ő fensége, s lehet, hogy még az ősszel, vagy a jövő évben maga az uralkodó cs. kir. pár is meg fogják tisztegni legmagasabb látogatásaikkal a székely fővárost. — Teleki Samu gróf, Maros-Tordamegye törvényhatósági bizottságának tagja, a geryeszegi választókerület képviselője, meghívást kapott Rezső trónörökös ő fenségétől a schönbrunni udvari vadászatokra. A kegyelt főúr Boldogfalváról az udvari külön vonaton utazott fel Bécsbe ő fenségeik közvetlen kíséretében. Igen szép kitüntetésekben részesül a gentleman főúr, kinek személyes tulajdonai szerezték meg az udvar kiváló fenségeinek kegyét. Szentiványi Gyula tanácselnök az esküt a k. táblai helyiség gyűléstermében — teljes ülésen — letévén, aug. 1-én megkezdte rendes hivatali működését.

— **50-ik közlemény.** A román kath. szegény templomok segélyezésére alakult kézdivásárhelyi oltáregylet javára tett szíves adakozásokról. Méltóságos Bálint Károly cz. kanonok és főesperes ur felhívása folytán az 1882. évi vizkeresztkori gyűjtés eredménye: K.-Szentlélek 40 frt 42 kr. Alcsernáton 6 frt 31 kr. Bereczk, Martonos 46 frt 41 kr. Nyujtód 14 frt 20 kr. Esztelnek, Csomortán és Kurtapatak 36 frt 43 kr. Csik-Szent-Mártonból 8 frt 45 kr. Polyán és Bélafalva 35 frt 70 kr. Futásfalva 13 frt 90 kr. Szárazpatak és Peselnék 20 frt. Lemhény és Almás 26 frt 8 kr. Gelence, Hilib és Haraj 22 frt. K.-Vásárhelyről 22 frt 20

kr. Összesen 292 frt 10 kr. Persely-pénz 1881. februártól 1882. márciusig Kantából 12 frt 15 kr. Br. Szentkereszty Stephanie ő nagysága gyűjtésének folytatása: Gr. Nemes Vincze 5 frt. Fogadják a buzgó gyűjtők és szíves adakozók az oltáregylet nevében kifejezett halás köszönetünket. K.-Vásárhelyt, 1882. augusztus 11-én. Br. Szentkereszty Stephanie, elnök. Bálint László, jegyző.

— **Egy özvegy vigasza.** Egy fiatal özvegy hosszas sirás-rivás után a következő szavakra fakadt kissé hűtlen férje sirjánál: „Egy vigaszom mégis csak maradt; tudom legalább, hol tölti „éjszakáit.“

— **Legnagyobb és legolcsóbb magyar dalgyűjtemény!** Megjelent a „Magyar Dal-Album“ III-ik kötetének 10-ik füzeté is az 581—600. számú dallamokkal, melylyel e kötet be van fejezve. E szerint e gyűjtemény, melyet Limbay Elemér gyűjt és szerkeszt és Nemesovits Antal zongorára alkalmaz, máris 600 dallamot tartalmaz, tehát többet, mint az eddigi összes hasonló vállalatok. Ugyancsak III-ik köteté jelent meg az ehhez tartozó szöveggönyvnek, a „Magyar Daltár“-nak is, mely eddigelé közel másfélszer dal-szöveget közölt dallam szerinti sorrendben. Nagy fáradsággal és sok áldozattal szerkesztett gyűjteménytár ez, melynél csak a t. közönség pártolása határoz, hogy a további kötetekben 1000 vagy több dallam is jelenhessen meg szövegeikkel együtt. Magyar zongorázóknak s dalkedvelőknek nem lehet kedvesebb kincsük, mint e mű, melynek különösen III-ik köteté minden vidéknek, valamint a régi, újabb és legújabb időknek gyönyörű dalait tartalmazza, Rendkívüli olcsóságánál fogva ott lehetne e mű minden magyar ember könyvtárában! Minden kötet külön-külön is kapható. A „Dal-Album“ III-ik kötetének ára (200 dallam tartalommal) füze 1 frt 80 kr., diszkötésben 2 frt 80 kr. A „Daltár“, mint megfelelő szöveggönyvnek ára füze 80 kr., diszkötésben 1 frt 60 kr. Megrendelések legelőszérűbben postautalványon a „Magyar Dalalbum“ kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

— **Színházi játékr.** Vasárnap aug. 27-én „A szegény legény“, új népszínmű dalokkal 3 felv.; kedden aug. 24-én a bérlet kezdetűl „Czifra nyomorúság“, Csiky Gergely remek színműve; szerdán aug. 30-án „Kisasszony felesége“, operette; csütörtökön aug. 31-én „Pry Pál, a kotnyeles“, angol vígjáték.

— **„Forgó bácsi irkája“** ezimen a Deutsch-féle műintézet czélszerű irásyagkorlő fűzetkékét ad ki a gyermekek számára. Az irkák borítékaira az egyes államok ezimerei s postabélyegei vannak rányomva s egyes állat- és emberalakok, melyek a kezdő kicsikékkal versekben s a rajzok alakzataiban ismertetik meg a bétűket mulattatólag. A fűzetkék izlésesen vannak kiállítva.

Háztartás.

A zellertenyésztés. A kertészetnek talán egy ágában sem történt az utóbbi években annyi változás, mint a zellertenyésztésben. Előzőt csak kevés házi kertben tenyésztetett a termelés nehéz és fáradságos volta miatt, az újabb művelési mód mellett azonban a kicsinyben termelés is jól kifizeti magát. A régi termelési mód az volt, hogy a zellert barázdák fenekére ültették, az újabb szerint barázdák feleslegesek és a palántok egyszerűen a föld felületére jönnek. Az ültetés legjobb juliushóban végezni. — A zellelrel beültetendő területet érett trágyának ásóval belekeverése által jól elő kell készíteni. A piacra termelők oly talajt használhatnak, a mely korai káposzta, karfiol, hagyma alá jól meg volt trágyázva. Az egyes palántokat négy láb távolságra sorokba egymástól 6 hüvelyknyire kell ültetni épen oly mélyen, mint a palántágyban állottak, mert ezeknek nincs is törzsük, mint a káposztának. Legjobb, ha lehet, esős időben ültetni, ha ez lehetetlen, száraz időben bő öntözést kell alkalmazni mindjárt az ültetés után. Közvetlen ültetés után egy ember a sorok között elmenve két oldalt minden egyes növénynek nyomja a tövére a földet. Így csak kevés növény fog kiveszni, kipótlás végett azonban néhány szál palántot mindig kell tartalékul hagyni. Ültetés után két hónapig gyakori kapáláson kívül a zeller egyebet sem kíván.

Ha a vaj nem akar össze menni, de sürti fejet (emulsió) marad néha, úgy lehet rajta segíteni, hogy a köpülőbe pár liter hideg vizet öntünk, melybe előbb egy-két marék konyhasót elolvasztottunk. A víz beomlása után a köpülést lassan kell tovább folytatni. A tejfölt magát is lehet javítani úgy, hogy egy kávészálat sötét keverőnk közé. Legjobb azonban a tehénnek naponta korpát, vagy darát adni, mert a takarmánynak nagy befolyása van a tej minőségére. Korpát, vagy darát jó akkor is etetni a tehénnek, ha legelőre jár, mert így a tejfel mennyiségét, következésképpen a vaját is jelentékeny mértékben lehet szaporítani.

Tusnádi fürdővendégeinek névjegyzéke.

Elena Niculeanu, magányzó, Bucarest. Elena Radulescu, magányzó, Bucarest. Georgé Teodor, magányzó, Bucarest. Ifj. Khon József, ékszerész, Baja. Petre Jordán, kereskedő, Bucarest. N. Rudenszky, magányzó, Bucarest. Tokár Anna, magányzó, Bucarest. Gönczi Lina, magányzó, Bucarest. Luka Joneszku, magányzó, Terguzsua. Rádu Joneszku, hadnagy, Bucarest. Mé Joneszku, főhadnagy, Bucarest. C. Raziánu, magányzó, Bucarest. Domahidi Ferenczné, főispánné. Angyalos. Nagy János, miniszter. tanács. Budapest. Guillaume Teodor tisz. Bucarest. Béli Tivadarné földbirtokos Bodola. E. Karrez, fényképész, Galacz. N. Fateszcu Vakubzen, kereskedő, Bucarest. Alfréd Por, kereskedő, Brassó. Petru Juon, kereskedő, Dergusan. Molnár Györgyné, birtokos, S.-Kilyén. Br. Victor Achneigel D. magányzó, Plojeszt. Dr. Veres Vilmos, tanár, Kolozsvár. Mangezius Frigyesné, hivatalnokné, Nagy-Enyed. Miksa Zsuzsanna, birtokosné, Nagy-Enyed. Georg Sturm, kereskedő, N.-Disznód. Ratter József, magányzó, Parajd. Sárkány Lajos tanárjelölt, Kolozsvár. Ambrus Miklós, vendéglős, Torda. Nai Dumitrescu, kereskedő, Brassó. Drágos Elek, ügyész, K.-Vásárhely. Geréb István, birtokos, Gelence. Br. Johann Appel, tábornok, Nagy-Szeben. Leopold Gusztáv, ezredes, Nagy-Szeben. Bogdán Ferenc, kereskedő, Zágon. Czimbalmos Ferenc, asztalos, K.-Vásárhely. Filőp Lajos, hivatalnok, Gy.-Szt.-Miklós. Csörgő Gyula, honv. főhadn. Budapest. Salamon Alajos, pénztárnok, Cs.-Somlyó. Káplár Mihály s.-lelkész, Lippa. Kohn Mór, kereskedő, Uzon. Kohn Ignác, kereskedő, Uzon. Lázár Kajtán, gyártulajdonos, Kozmás. Turóczi Adolf, kir. tanácsos, Budapest. Nagy Dezső, műgyet. tanár, Budapest. Pokorny Ottó, műgyet. tanár, Budapest. Tauffer Jenő, orvos, Torda. Pataki Jenő, orvosnövend. Kolozsvár. Ferenczi Miklós, orsz. képviselő, Torda. Pálfi Ferenc, ügyvéd, Sz.-Udvarhely. József Bedeus tak. pénzt. eln. Nagy-Szeben. Joan Popea, tanító, Brassó. Vajna Károly, kir. járásbíró, S.-Sz.-György. Gidófalvi Matild, magányzó, Budapest. Miklósi József, k. aljárásbíró, Cs.-Somlyó. Konec István, plebános, Cs.-Tusnádi. Décsi Sándor, távirat-tiszt, Debrecen. Zimmerman Román, posta-tiszt, Kolozsvár. Hám Ignác, cs. m. főmérnök, Csik-Szereda. Nyárádi Lajos, torna-tanár, Kolozsvár.

A közönség köréből.*)

Csik-Taplocza, Várdotfalva és Csik-Szereda város községek közt arányosítandó területéről megkivántató telekkönyvi munkálatok elkészítésére tekintetéből a csik-szeredai kir. törvényszéki elnök ur becses figyelmét felkérjük, nehogy később felszólalásokra adassék alkalom.

Egy érdeklődő.

*) Az ezen rovatban megjelenő cikkek közönségtől díjtalanul közöltek. A felelősség azonban a közlőt illeti.

Szerk.

Szerkesztői izenetek.

„Egy zsidó lánykálhoz.“ (Költmény.) A gondolat nem egészen rossz. Az egyszerű bizonyos: nem csak egy vallás boldogít; ha ön a vallás alatt a hitet akarja érteni. Különböző pedig nem lehetne kifogástalannak mondani a gondolatot. De az ily költeménynek nincsen jogosultsága. Tudni kell, hogy épen a zsidó-vallás önmagában egyetlen oka mind a sok calamitásnak, melyet a zsidóság mindentől elvisz, okoz. Ez az oka, hogy a zsidóság, mint faj, vagy ha tetszik, mint nép, egyetlen álmában sem képes társadalmilag elsimulni; ez az oka megvetettségüknek, mert vallásuk sok oly dologra jogosítja őket, melyet a keresztényen való nyíltan kárhóztat, s a keresztényen ember megvet, utálatával bélyeg. Lehetetlen tehát, hogy a zsidó lányka imája önt a „pokolból“ megszabadítsa majd, mert a mi Istenünk, a szeretet, megbocsátás, kegyelmesség örök irgalma istene, nem azonos Jehovával, s oda fenn pedig oly szigorúan értelmezik az illetékesek kérdését. A vers technikája egyébiránt elég tiszta lenne, ha a refraine végett az egyes versek i. k. it, hit, id végzetet monotonaságot nem okoznának. Nem közölhetjük. Próbálkozzék szerencsésebb tárggyal.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén.

Augusztus 22-én.

Magyar aranyjárdék	119.40
Magyar vasúti köles	134.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	90.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	109.75
M. keleti vasúti államköt. évi 1876	95.25
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.—
Temes-bánati földterherment. kötvény	97.50
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.50
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.50
Magyar szőlődezmaváltási kötvény	97.50
Magyar nyereség-sorsjegy köles	117.25
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	110.50
Osztrák járadék papírban	76.75
Osztrák járadék aranyban	95.30
1860. államsorsjegyek	130.—
Osztrák-magyar bankrészvény	822.—
Magyar hitelbank-részvény	303.50
Osztrák hitelintézet-részvény	310.60
Cs. és kir. arany	5.65
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márka	58.20
London (2 havi váltókért)	119.30
Magyar papírjárdék	87.—

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádebbó Ferencz,
Ifj. Dobay János.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Magy. kir. államvasutak keleti vonalának

MENETRENDJE.

(Érvényes 1882. évi május 15-től.)

A Predeal—nagyvárad irány:

Állomások:

Állomás	Személyi vonat 203. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Bukarestből	Indul	—	—
Predeal	Indul	—	—
Tömös	Indul	—	—
Brassó	Erk.	—	—
Földvár	Ind.	6.13	7.25
Apáca	Ind.	6.52	8.01
Agostonfalva	Ind.	7.23	9.33
Kőhalom	Ind.	7.51	1.01
Héjasfalva	Ind.	—	—
Szegesvár	vendéglő (Erk.)	10.15	4.01
Medgyes	Ind.	10.32	4.29
Kapus	Elágazás (N.-Sze.) vendéglő (Erk.)	10.52	5.23
Tövis	Elágazás (Gy.-Fehér-vár felé) vendéglő (Erk.)	12.06	8.10
Kocsárd	Elágazás (M.-Vásár-hely felé) vend. (Erk.)	12.24	8.38
Kolozsvár	Indul	12.30	9.50
Nagyvárad	Indul	2.06	12.49
Budapest	Erkezik	2.26	2.18

A Nagyvárad—predeal irány:

Állomások:

Állomás	Személyi vonat 204. sz.	T. v. I. II. III. oszt.	óra és perc
Budapest	Ind.	7.30	—
Nagyvárad (vend.)	Ind.	4.18	2.62
Kolozsvár	Erkezik	5.00	6.50
Kocsárd (vend.)	Elágazás (M.-Vás.) Indul	9.40	4.58
Tövis (vendéglő)	Elágazás (Gy.-Fehér-vár felé) Ind.	10.14	8.—
Kapus	(Elág. N.-Sze.) (ben felé, vendgl.) Ind.	12.38	11.43
Medgyes	Ind.	12.48	12.23
Szegesvár (vendéglő)	Erkezik	1.47	2.17
Héjasfalva	Indul	2.07	3.—
Kőhalom	Indul	3.41	5.44
Agostonfalva	Indul	3.51	6.52
Apáca	Indul	4.11	7.42
Földvár	Indul	5.22	9.49
Brassó (vendéglő)	Erkezik	5.32	10.33
Tömös	Indul	5.50	11.15
Predeal	Indul	8.18	3.53
Bukarest	Erkezik	8.51	4.41

A vastagabb keretbe nyomtatott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perczig számított éjjeli időt jelentik.

Sz. 525.—1882. connex

3034.—881. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az 1881. évi LX. t. cz. 146. §. alapján kibocsátatik jelen árverési hirdetmény.

A papolezi 85. sz. tkvben 409. és 410. hr. szám alatt végrehajtást szenvedő papolezi Tamó György tulajdonjándóságát felvett 480 frtra becsült ingatlanai barátosi Sándor András és neje Bogdán Róának 44 frt tőke, annak 1873. szeptember hó 29. napjától járó 120 % kamatai, 41 forint 13 krban már megállapított perköltség, jelen ár-

verezési kérésért 5 frt 50 krban törvényesített és még ezután felmerülhető költségek erejéig Papolecz község házában nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőknek esetleg becsértéken alól is 1882. évi október hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor el fognak adni.

Venni szándékozók a vonatkozó árverési feltételeket Papolecz község házában vagy alatt irt bíróság kiadó-hivatalában betekinthetik; ezen árverés a keblti telekkönyvi hivatalnál feljegyezett.

Erről érdekeltek értesítettek.

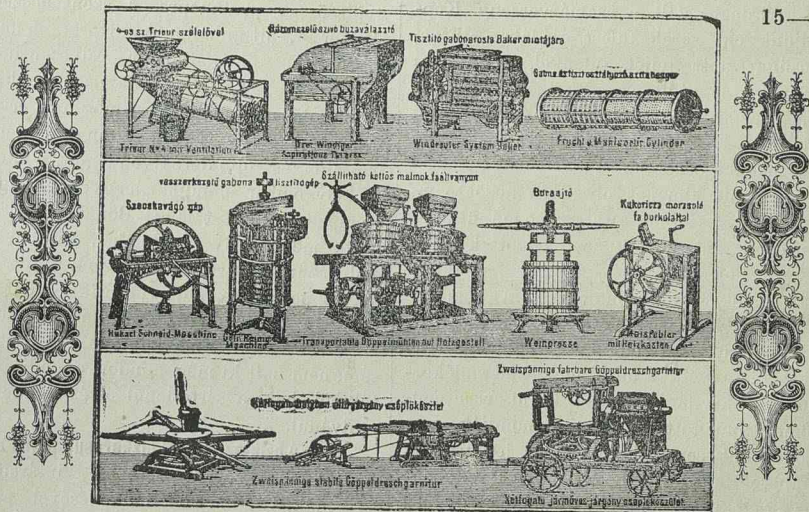
Kovácsnai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság, 1882. június 20-án.

1—1

Gutjahr és Müller BUDAPESTEN.

Első b.-pesti trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár. (Ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER) a Margithid közelében.

Ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, ugymint:

Trieurök gazdaság számára:

Járgány, cséplőgépek, Szelelő rosták, Kukoricza-morzsolók, Szeceksavágók, Borsajtók.

Különlegességek malmok számára:

Dupla malmok, Malom trieurhengerek, Gabnaosztályzó hengerek, Koptató gépek,

Daraválasztó gépek, Tararok, Detacherök.

Malomalkatrések, u. m.: Transmissiók, Szijskerekek,

Rosta-lemezek:

Cséplőgép-rosták, Liszthenger-szíták, Koptató lemezek, Ráspolj-lemezek, stb. stb.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.